

Arrest

nr. 238 940 van 24 juli 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. TORFS
Amerstraat 121
3200 AARSCHOT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. TORFS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 24 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker wordt op 16 juli 2019 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 17 december 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart een Iraaks staatsburger te zijn en geboren te zijn op 5 juli 2003 in Mosul. Je bent afkomstig uit een gemengd huwelijk tussen een Koerdische vader en een Arabische moeder. Toen je nog erg klein was gingen jouw ouders uit elkaar. Jouw moeder verblijft momenteel nog steeds in Mosul.

Na de scheiding van jouw ouders, verhuisde je samen met jouw broer [M.] [...] naar Noord-Irak. Je woonde daar samen met jouw familie langs vaderszijde, en verbleef voor je vertrek uit Irak in Hetite, Dohuk bij jullie grootouders.

Jouw vader [M.M.E.S.S.] [...] diende op 13 november 2007 een verzoek om internationale bescherming in. Op 16 juni 2008 werd hem de subsidiaire bescherming toegekend op basis van art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Er werd geen geloof gehecht aan de vervolgingsfeiten die hij aanhaalde.

Jij verliet Irak samen met jouw broer [M.] op 21 december 2017. Jullie kwamen aan in België op 23 oktober 2018. Op 24 oktober 2018 diende je hier een verzoek om internationale bescherming in. Je haalde aan dat jij en jouw broer Irak verlieten omdat jullie niet in Dohuk konden blijven omdat jouw grootouders oud zijn en niet meer voor jullie zouden kunnen zorgen, en omdat jullie bij jouw vader hier in België wilden zijn. Daarnaast haalde je ook aan dat je schrik had voor Daesh.

In het kader van jouw verzoek om internationale bescherming legde jouw broer [M.] de volgende documenten neer (zie administratief dossier [M.], groene map): de geboorteaktes van jou en jouw broer [M.], de identiteitskaarten van jou en jouw broer [M.], de oranje kaarten van jou en jouw broer [M.], de paspoorten van jou en jouw broer [M.].

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Je bent immers minderjarig. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in de nabijheid van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen, en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat je jouw verzoek om internationale bescherming baseert op het feit dat je bij jouw vader in België wilt verblijven. Hoewel het CGVS zeker begrijpt dat je jouw vader in België wilt vervoegen, houdt dit familiaal en emotioneel element geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de definitie van de subsidiaire bescherming.

Je haalt wel aan dat je schrik hebt voor Daesh, maar stelt hierover dat zij niet aanwezig waren in jouw regio (CGVS, p. 4-5). Je zou wel bang zijn dat ze naar jouw regio zouden kunnen komen, maar kan deze vrees verder niet onderbouwen met enige concrete indicaties of met elementen die erop zouden kunnen wijzen dat jij persoonlijk door hen gevisieerd zou kunnen worden. Hierdoor is ook dit element niet afdoende om in jouw hoofde te kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Je hebt jarenlang bij jouw grootouders in Dohuk verbleven. Nergens wordt melding gemaakt van het feit dat je daar problemen zou hebben ondervonden (CGVS, p. 6, p. 11). Omwille van jouw jarenlange verblijf in Dohuk, moet bovendien de veiligheidssituatie ten opzichte van Dohuk beoordeeld worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang

zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olieinkomsten verloor. Na het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum kampt de regio met een zware politieke crisis en machtsstrijd tussen de Koerdische partijen, alsook een diepe economische crisis. De aanhoudende spanningen met de centraal-Iraakse regering omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, alsook de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden zet de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp, maar heeft tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden. Sinds 2016 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van IS plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten sinds januari 2018 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold, voornamelijk in de provincie Suleymaniah. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Aan deze grondoffensieven kwam een einde nadat de Iraakse premier in september 2018 aan de federale grensautoriteiten de opdracht gaf de bewaking van de grens met Turkije te versterken.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen Koerdische rebellen, opnieuw sporadisch aanvallen uit op de Noord-Iraakse, meer bepaald op KDPI-doelwitten. De aanval in september 2018, waarbij Iran het hoofdkwartier van de KDPI viseerde, was de eerste Iraanse aanval waarbij er burgerslachtoffers te betreuren vielen.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq._internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Dohuk in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Dohuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die je voorlegt, kunnen de beoordeling van het CGVS niet wijzigen. De geboorteaktes van jou en jouw broer [M.], jullie identiteitskaarten, oranje kaarten en paspoorten kunnen enkel jullie verklaringen over jullie identiteit, herkomst en nationaliteit ondersteunen. Deze elementen staan hier niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en van het beginsel van "eenheid van gezin".

Verzoeker zet uiteen:

"Verweerster schendt artikel 8 EVRM en het beginsel eenheid gezin door te motiveren: uit jouw verklaringen blijkt dat je jouw verzoek om internationale bescherming baseert op het feit dat je bij jouw vader in België wilt verblijven. Hoewel het CGVS zeker begrijpt dat je jouw vader in België wilt

vervoegen, houdt dit familiaal en emotioneel element geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de definitie van de subsidiaire bescherming.

Je hebt jarenlang bij jouw grootouders in Dohuk verbleven. Nergens wordt melding gemaakt van liet feit dat je daar problemen zou hebben ondervonden.

Verweerster kan niet dienstig voorhouden dat een gezinsleven en het recht van het kind om op regelmatige wijze contact te hebben met zijn ouders niet in overweging dient genomen te worden.

Verweerster vermeldt het relaas van verzoeker waarom hij niet langer bij zijn grootouders kan verblijven: jij verliet Irak samen met jouw broer [M.] op 21 december 2017. Jullie kwamen aan in België op 23 oktober 2018. Op 24 oktober 2018 diende je hier een verzoek om internationale bescherming in. Je haalde aan dat jij en jouw broer Irak verlieten omdat jullie niet in Dohuk konden blijven omdat jouw grootouders oud zijn en niet voor jullie zouden kunnen zorgen, en omdat jullie hij jouw vader hier in België wilden zijn. [...].

Nochtans is omtrent de door verzoeker ingeroepen reden 'dat de grootouders oud zijn en niet langer voor hen kunnen zorgen' niets gemotiveerd.

Verweerster laat na dit ook maar in overweging te nemen, laat staan hieromtrent te motiveren.

Artikel 8 EVRM beschermt het recht op een gezinsleven.

Indien aan verzoeker geen beschermingsstatus wordt toegekend, betekent dit dat hij gescheiden zal worden van zijn vader en deze beslissing schendt artikel 8 EVRM.

Verweerster heeft in de bestreden beslissing hieromtrent niets aangegeven.

Toen de twee broers Irak verlieten om zich te vervoegen bij hun vader waren zij respectievelijk 14 en 10 jaar oud.

Kwestieuze beslissing schendt al deze rechten. Het belang van het kind en het beginsel eenheid gezin werd miskend.

Raad Vreemdelingenbetwistingen (lek.) nr. X, 22 augustus 2018. Rev.dr.étr. 2018. afl. 200. 571.

De Raad herinnert eraan dat de toepassing van het beginsel van de gezinseenheid een uitbreiding van de internationale bescherming tot gevolg heeft ten gunste van personen aan wie niet wordt gevraagd aan te tonen dat zij persoonlijke redenen hebben om te vrezen voor vervolging. Deze uitbreiding kan enkel ten voordele zijn van personen ten laste. Ze wordt gerechtvaardigd door de kwetsbare situatie die wordt veroorzaakt door het gedwongen vertrek van de "natuurlijke beschermer" van de betrokkene, wat impliceert dat de familiale banden, in principe, dateren van voor of uit dezelfde periode als het vertrek. De Raad is van oordeel dat in de omstandigheden van deze zaak niet aan deze voorwaarden is voldaan.

Verzoeker had immers zijn echtgenote en hun twee dochters in handen gegeven van zijn moeder, exciseuse. Zijn vrouw en hun twee dochters werden dan ook gedwongen te vluchten. Daarna kregen ze in België de vluchtelingenstatus. De Raad stelt vast dat op het ogenblik van het vertrek van zijn echtgenote en hun twee dochters de eenheid van het gezin al niet meer bestond en dat verzoeker zich dus niet kan beroepen op de eerbiediging van het beginsel van de eenheid van het gezin. De Raad benadrukt echter dat de niet-toepassing van het beginsel van de gezinseenheid de Belgische autoriteiten niet vrijstelt van de naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit art. 8 EVRM, onder meer in geval van verwijderingsmaatregel.

Verzoeker kan zich beroepen op het beginsel eenheid van gezin.

Hij heeft aangegeven dat de paternale grootouders te oud zijn en niet langer in staat zijn om voor hem en zijn broer te zorgen.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Dat de bestreden beslissing van verwerende partij op grond van schending van artikel 8 EVRM en schending beginsel 'eenheid van gezin' dient te worden vernietigd."

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Het middel wordt uiteengezet als volgt:

"Volgens vaste Cassatierechtspraak moet onder een afdoende motivering van de bestuurshandeling worden verstaan: iedere motivering die de betrokken beslissing redelijkerwijze grondt.

De motivering van verweerster is niet afdoende en zij is niet conform artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 die voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

De motiveringsplicht wordt geschonden wanneer met bepaalde feitelijke gegevens geen of onvoldoende rekening werd gehouden (RvSt. Nr. X. 3 oktober 1994).

Verweerster vermeldt wel het relaas van verzoeker waarom hij niet langer bij zijn grootouders kan verblijven: jij verliet Irak samen met jouw broer [M.] op 21 december 2017. Jullie kwamen aan in België op 23 oktober 2018. Op 24 oktober 2018 diende je hier een verzoek om internationale bescherming in. Je haalde aan dat jij en jouw' broer Irak verlieten omdat jullie niet in Dohuk konden blijven omdat jouw' grootouders oud zijn en niet voor jullie zouden kunnen zorgen, en omdat jullie bij jouw vader hier in België wilden zijn. [...].

Vermits verzoekers asielaanvraag op de eenheid van gezin met de hun als subsidiaire erkende vader was gesteund, vormen de hiervoor aangehaalde motieven geen antwoord op verzoekers argumentatie dat hij en zijn broer niet langer bij hun grootouders terecht kunnen. Verweerster motiveert hieromtrent niks. Dat de beslissing van verwerende partij ook om reden van ongeldige motivering dient vernietigd te worden."

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, § 2 c) en f) en 48/5, § 2 en 3 van de Vreemdelingenwet.

Hij betoogt:

"Conform artikel 48/6, §1 Vw. dient verweerster de omstandigheden in het land van herkomst na te gaan op het moment van het nemen van haar beslissing (i.e 17.12.2019).

Reisadvies Irak FOD Buitenlandse Zaken dd. 20.01.2020' :

Algemene veiligheid

De veiligheidssituatie in Irak is en blijft onzeker en uiterst gevaarlijk voor alle reizigers, met uitzondering van de regio Koerdistan waar de algemene veiligheid heter is. Het risico op terroristische aanslagen en aanvallen blijft hoog, zelfs na de nederlaag van Daesh/IS. Deze gewelddadigheden en aanslagen vinden vooral plaats in gebieden die voordien onder controle of invloed stonden van ÎS in de provincies Anbar en Ninawah. Ook de Betwiste Gebieden (in de provincies Diva/a, Sa/ah al-Din. Tameem en Nineva), en de provincies Kerbala, Babylon en Wassit worden met de regelmaat van de klok opgeschrikt door aanslagen en zijn dus te mijden.

De provincies Najaf Muthanna, Oadisiya, Di-Ohar, Missan en Basra zijn steeds onstabiel en worden afgeraden.

Essentiële reizen naar de Koerdische regio zijn mogelijk, met een visum. Ter plaatse raden wij mensen aan om waakzaam te zijn, en zich afzijdig te houden van samenscholingen en betogingen. Reizen naar de grensstreek van de regio Koerdistan met Syrië. Turkije of Iran wordt afgeraden.

In het hele land en voornamelijk in gebieden waar Daesh een belangrijke aanwezigheid had. blijft een hoog risico bestaan op ontvoering, zonder onderscheid in nationaliteit.

Buitenlanders (vooral journalisten en mensen die werken voor humanitaire organisaties) zijn een specifiek doelwit voor ontvoeringen met financieel of politiek oogmerk. Er is ook een verhoogd risico op overvallen en diefstal door misdaadbendes. Verder zijn er risico's verbonden aan de aanwezigheid van mijnen en aan voortdurende militaire operaties.

Naar aanleiding van de recente ontwikkelingen in de regio wordt de grootste voorzichtigheid aangeraden bij reizen naar Irak. Belgen in de regio worden aangeraden verplaatsingen te vermijden, zich niet te mengen in samenscholingen en niet in de buurt te komen van militaire of officiële gebouwen. Verder worden Belgen gevraagd de evolutie van de situatie nauwlettend op te volgen en hun verblijf in het buitenland te registreren via de onlin applicatie Travellers online.

In heel Irak is er nog geweld en vinden nog steeds aanslagen plaats. Lees aandachtig de sectie "Algemene veiligheid" om goed op de hoogte te zijn van de risico 's. In de zuidwestelijke provincies van Irak komen in de zomerperiode demonstraties voor. Dit komt door onder andere de slechte elektriciteitsvoorziening. Vermijd demonstraties en samenscholingen.

Gezien het risico op sociaaleconomische onrust. worden alle niet-essentiële reizen in de Koerdische autonome regio af geaden.

Alle reizen naar andere gebieden in Irak blijven afgeraden gezien de hoge veiligheidsrisico 's: terrorisme, ontvoeringen en onontpofte explosieven.

In mei 2019 riepen de Verenigde Staten liet grootste deel van hun overheidspersoneel op om onmiddellijk te vertrekken uit Irak (uit Bagdad en Erbil). Volgend op de Amerikaanse mededeling hebben Duitsland en Nederland aangekondigd dat ze hun militaire oefeningen in Irak staken. De beslissingen worden in verband gebracht met de oplopende spanningen tussen de VS en Iran.

Op 24.09.2019 vond de aanslag op de Amerikaanse ambassade in Irak plaats.

Nadat duizenden demonstranten de Amerikaanse ambassade in Bagdad aanvielen maakte een raketaanval twee dagen later dat de Iraanse generaal Qassim Soleimani en Iraakse militieleider Abu Mahdi omkwamen.

Verweerster kan dan ook niet dienstig voorhouden dat er geen ernstige bedreiging van het leven of de persoon van verzoeker bestaat ten gevolge van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Noch in Noord-Irak, noch in Centraal Irak is de situatie voor de burgers veilig.

Verzoeker loopt dan ook het risico slachtoffer te worden van de spanningen. De regering kan hem in deze geen bescherming bieden.

Door te stellen dat 'Sinds 20/6 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen.' schendt verweerster artikel 48/4§2 c) en artikel 48/5§2 a) Vw. daar de veiligheid van verzoeker door zijn Staat niet gegarandeerd is. Hij kan niet langer terecht bij zijn paternale grootouders, zij zijn niet in staat nog langer voor hem te zorgen.

Er is in gans Irak nog steeds sprake van willekeurig geweld, ten aanzien van burgers, in het kader van gewapende conflicten, zodat aan de voorwaarden van de wet is voldaan en verzoeker aanspraak kan maken op het statuut van subsidiaire bescherming. Zie in die zin tevens H.v.J. (Grote Kamer) nr. C-465/07. 17 februari 2009 (Elgafaji)

<http://curia.europa.eu> (18 februari 2009)

Artikel 15. sub c. van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e. van deze richtlijn, moet worden uitgelegd als volgt:

— opdat sprake is van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, is het niet noodzakelijk dat deze persoon aantoonbaar dat hij specifiek wordt geviséerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden ;

— bij wijze van uitzondering kan een dergelijke bedreiging worden geacht aanwezig te zijn wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde conflict, die wordt beoordeeld door de bevoegde nationale autoriteiten waarbij een verzoek om subsidiaire bescherming is ingediend of door de rechters van een lidstaat bij wie beroep is ingesteld tegen de afwijzing van een dergelijk verzoek, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen.

Raad Vreemdelingenbetwistingen (Ie k.) nr. 92.565, 30 november 2012, Rev.dr.étr. 2012, afl. 170, 612

Het loutere feit van de jonge leeftijd van verzoekster die de tenlasteneming door een van de twee ouders vereist, de niet-invraagstelling van de afstamming tussen verzoekster en haar moeder en de volledige afwezigheid van de vader bij de opvoeding van het kind tot op vandaag, vormen elementen die pleiten voor de toepassing van het beginsel van de eenheid van het gezin en bevelen aan hem het statuut van diegene van zijn ouders dat het voordeligste is. toe te kennen, namelijk dat van vluchteling dat aan zijn moeder werd toe gekend, zelfs als ze niet dezelfde nationaliteit bezit als haar (art. 48/3 vreemdelingenwet)."

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een attest van gezinssamenstelling toe.

3. Nota met opmerkingen

Op 17 februari 2020 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet een nota met opmerkingen neer. Zij gaat daarbij in op de argumentatie van verzoeker en maakt tevens een evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio. Zij verwijst hierbij naar:

- het rapport van UNHCR: "International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq" van mei 2019;
- EASO "Country Guidance note: Iraq" van juni 2019;
- EASO "Country of Origin Report Iraq: Security situation" van maart 2019;
- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio" van 20 november 2019.

4. De Raad moet nu het beroep van verzoeker beoordelen. De Raad zal de zaak in zijn geheel opnieuw onderzoeken op basis van het rechtsplegingsdossier en zich uitspreken over de grond van de zaak. In de wet zijn voorwaarden opgenomen waaraan verzoeker moet voldoen om bescherming als vluchteling te krijgen of om subsidiaire bescherming te krijgen. Dit zijn de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Belangrijk is dat het beschermingsverzoek van verzoeker eerst wordt onderzocht in het kader van het VN Vluchtelingenverdrag, en vervolgens in het kader van de subsidiaire bescherming.

De Raad moet vervolgens een arrest schrijven waarin hij uitlegt waarom verzoeker wel of niet voldoet aan de wettelijke voorwaarden om bescherming te krijgen.

5. Wanneer een verzoeker een beschermingsverzoek indient dan moet hij goed meewerken met de instanties die zijn beschermingsverzoek onderzoeken. Hij moet dit doen door zo snel mogelijk alle elementen die zijn beschermingsverzoek kunnen ondersteunen voor te leggen. Dit kan aan de hand van documenten en verklaringen. Vervolgens moet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen samenwerken met verzoeker om de belangrijkste elementen van zijn verzoek te bepalen en na te gaan of de redenen waarom hij zijn land is ontvlucht geloofwaardig zijn. Ten slotte beoordeelt de commissaris-generaal of verzoeker echt nood heeft aan bescherming. Dit alles wordt nader beschreven in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet.

6. Verzoeker werd op 16 juli 2019 bij de commissaris-generaal gehoord over zijn beschermingsverzoek. Zoals de wetgeving voorschrijft, gelden voor minderjarigen bijzondere procedurele noden en steunmaatregelen. Bijgevolg werd verzoeker, die toen 16 jaar oud was, gehoord op een wijze die is aangepast aan zijn leeftijd. Zo werd verzoeker gehoord door een medewerker van de commissaris-generaal die gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen. Er was ook een tolk aanwezig die Badini spreekt (AD CGVS, stuk 8, gehoorverslag, p. 1-5).

Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker alle mogelijkheden kreeg om te vertellen over de redenen voor zijn vlucht uit Irak en om uit te leggen waarom hij bescherming vraagt. Verzoeker vertelde dat hij de Iraakse nationaliteit heeft, van Koerdische etniciteit is en geboren is in Mosul. Na de scheiding van zijn ouders verhuisde verzoeker met zijn broer naar Hetite in de provincie Dohuk (Koerdische Autonome Regio, hierna: KAR) waar hij verbleef bij zijn grootouders langs vaderzijde tot aan zijn vertrek uit Irak. Verzoekers vader werd op 16 juni 2008 de subsidiaire bescherming toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verklaarde Irak te hebben verlaten omdat zijn grootouders oud zijn en niet meer voor hem en zijn broer kunnen zorgen en omdat hij en zijn broer bij hun vader in België willen zijn (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag, p. 11).

Verzoeker kon tijdens dit gehoor documenten voorleggen. Hij heeft dit ook gedaan. Verzoeker legde de geboorteaktes van hemzelf en zijn broer voor, hun identiteitskaarten, oranje kaarten en paspoorten. Deze documenten bevestigen hun identiteit, herkomst en nationaliteit.

Verzoeker heeft zich laten bijstaan door zijn advocaat die de mogelijkheid kreeg om het verhaal van verzoeker aan te vullen maar waarvan hij geen gebruik heeft gemaakt.

7. Wie een vluchteling is, wordt gedefinieerd in artikel 1 van het VN Vluchtelingenverdrag van 1951, waar artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet naar verwijst. Om als vluchteling erkend te worden moet het vluchtrelaas, dit zijn de redenen voor de vlucht, allereerst geloofwaardig zijn. Daarnaast moet de verzoeker ook aan een aantal voorwaarden voldoen. Zo moet hij uit zijn land gevlucht zijn en een persoonlijke en gegronde vrees hebben om slachtoffer te worden van daden van vervolging. Wat daden van vervolging zijn, wordt beschreven in artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Kort gezegd zijn dit handelingen die bijzonder erg en zwaarwichtig zijn. Daarnaast moet verzoeker aantonen dat hij slachtoffer is van een daad van vervolging omwille van een vervolgingsgrond, met name zijn ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Ten slotte moet blijken dat verzoeker geen bescherming kan krijgen in zijn eigen land van herkomst.

Als verzoeker bij terugkeer naar Irak een reëel risico zou lopen op ernstige schade, dan komt hij in aanmerking voor subsidiaire bescherming. Ernstige schade is volgens artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet:

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

8. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij bij zijn vader in België wilt verblijven. De commissaris-generaal besluit terecht dat dit een familiaal en emotioneel element is waarvoor hij begrip heeft maar dat geen verband houdt met de voorwaarden die worden gesteld in de definitie van vluchteling of van subsidiaire bescherming. De Raad merkt op dat verzoeker dit besluit op zich niet betwist. De

commissaris-generaal stelt ook vast verzoeker en zijn broer tijdens hun verblijf bij hun grootouders geen problemen zouden hebben ondervonden. Ook deze vaststelling betwist verzoeker niet.

In het verzoekschrift wordt gesteld dat er in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd rond verzoekers verklaring dat zijn *“grootouders oud zijn en niet langer van voor hen kunnen zorgen”* en dat verzoeker en zijn broer respectievelijk 14 en 16 jaar oud waren toen zij Irak verlieten.

De Raad antwoordt hierop als volgt.

De broer van verzoeker is sinds 2019 meerderjarig. Hij moet zich bij een terugkeer naar Dohuk, waar hij bijna zijn volledige kindertijd heeft doorgebracht, strikt gezien dan ook niet opnieuw bij zijn grootouders vestigen. Verzoeker zelf is inmiddels 17 jaar oud. Verzoeker en zijn broer hebben alle twee een leeftijd bereikt waarop zij geen zorg, minstens geen continue zorg, meer nodig hebben. Indien zij zich terug bij de grootouders zouden vestigen, zou dit dan ook geen onoverkomelijke last op de schouders van de grootouders leggen. Zelfs indien de grootouders reeds oud zouden zijn, vormt de leeftijd van verzoeker geen belemmering meer om zich bij hen te hervestigen. Verder verklaarden verzoeker en zijn broer dat hun vader soms geld opstuurde om hen te onderhouden en dat hun ooms werkten en voorzagen in hun onderhoud (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag, p. 9 en 11). Er waren geen financiële problemen noch kwamen ze iets te kort. Verzoeker bleef erg vaag wanneer werd gevraagd waarom hij en zijn broer niet langer bij hun grootouders konden verblijven. Hij verklaarde slechts verschillende keren dat zijn grootouders oud werden en niet langer voor hen konden zorgen. Verzoeker concretiseerde zijn verklaringen niet, hij gaf geen verder toelichting en legde hiervan geen bewijzen voor. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt verder dat hij en zijn broer in Dohuk over een familiaal netwerk beschikken. Niet enkel hun grootouders bevinden zich in Dohuk maar ook drie ooms en twee tantes (ibid., p. 10). Gelet op al deze elementen, toont verzoeker niet aan dat omwille van het enkele gegeven dat zijn grootouders oud zijn en hem niet meer voor hem kunnen zorgen, hij een risico loopt om slachtoffer te worden van vervolging of ernstige schade.

In het verzoekschrift wordt gesteld dat artikel 48/3, § 2, f) van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op daden van vervolging van kindspecifieke aard, werd geschonden. Deze schending wordt evenwel nergens concreet toegelicht. Welke concrete daden van vervolging van kindspecifieke aard dan wel worden bedoeld, wordt nergens uiteengezet. Voorbeelden van zulke daden van vervolging van kindspecifieke aard zijn gedwongen huwelijk, kindsoldaten, vrouwelijke genitale verminking, ... Van enig gevaar op zulke ernstige feiten blijkt in casu geen sprake.

Om al deze redenen kan de Raad niet vaststellen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij komt niet in aanmerking voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Evenmin kan de Raad vaststellen dat verzoeker bij terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit een samenlezing van artikel 48/4, § 2, c) en artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet vloeit voort dat in beginsel een beoordeling per regio van de veiligheidssituatie vereist is om het risico te kunnen inschatten.

De Raad leest in de richtlijnen van UNHCR (de vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties) en van EASO (het Europees Asielagentschap) met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Irak het volgende. Het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak zijn regionaal erg verschillend. Om die reden adviseert UNHCR niet om aan elke Irakees bescherming te verlenen.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn van de provincie Dohuk. Het is dan ook de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk die moet worden beoordeeld in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Omdat de beoordeling van de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk verouderd is, heeft de commissaris-generaal de landeninformatie over de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja geactualiseerd.

Hij maakt hierbij de volgende beoordeling:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 (...)) COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome

Regio van 20 november 2019 (...) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en het uitblijven van een akkoord over de verdeling van de inkomsten uit de olie-productie, al zijn deze spanningen in de loop van 2018 en 2019 wel verminderd. De federale regering verwijderde op 16 februari 2019 alle controleposten met de KAR die na het onafhankelijkheidsreferendum waren opgetrokken en maakte een maand later voor het eerst in jaren opnieuw het wettelijk voorziene federale budget voor de KRG over, waardoor achterstallige ambtenarenlonen konden worden uitbetaald. Ten slotte sloten de beide regeringen in juli 2019 een akkoord over de veiligheidshandhaving in de betwiste gebieden. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIL plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. In 2018 en 2019 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Eind mei 2019 lanceerde het Turkse leger een gecombineerd lucht- en grondoffensief in de regio Hakurk, gelegen in het noorden van de provincie Erbil. Een tweede operatie in het grensgebied volgde in augustus. Deze operaties veroorzaaken ontheeming van inwoners van dorpen in het gebied maar het aantal burgerdoden blijft beperkt.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratie Party of Iran) en PDK (Kurdistan Democratie Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI- en PDK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq - Internal mobility van 5 februari 2019, en de COI Focus Irak - De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het

vliegtuig van 19 september 2019) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen."

Samen met de commissaris-generaal besluit de Raad dat er actueel in de provincie Dohuk geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar de KAR louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Of anders gezegd: het geweld in de provincie Dohuk is op dit moment niet zo uitzonderlijk erg dat verzoeker bij terugkeer naar Dohuk automatisch in gevaar komt.

Het verzoekschrift kan deze beoordeling niet ombuigen. De informatie die in het verzoekschrift wordt vermeld, doet immers niet anders denken. Het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken is enkel bedoeld om de algemene situatie te schetsen voor reislustige Belgen en geldt niet als een richtlijn voor asieloverheden. Een negatief reisadvies voor toeristen die niet de nationaliteit hebben van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dat land afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken naar personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. Het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst, is niet van belang voor zijn concrete situatie. De informatie die betrekking heeft op gebeurtenissen in Bagdad en Centraal-Irak is evenmin relevant voor de beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk, gelegen in de Koerdische Autonome Regio.

De Raad vindt in het dossier geen concrete persoonlijke omstandigheden terug waarmee, in het licht van de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk, rekening moet worden gehouden. Verzoeker is ondertussen al 17 jaar oud. Zijn broer is inmiddels 19 jaar oud. De Raad neemt aan dat verzoeker en zijn broer samen over de nodige maturiteit beschikken om ook bij een terugkeer naar Dohuk gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten. Er blijkt dan ook niet dat verzoeker en zijn broer een verhoogd risico lopen op gevaar als gevolg van het willekeurig geweld. In andere woorden, er blijkt niet dat verzoeker en zijn broer, meer dan andere bewoners van Dohuk, een groter risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De Raad kan niet vaststellen dat verzoeker bij terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg blijkt evenmin een schending van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

10. In het verzoekschrift wordt wel gesteld dat de commissaris-generaal artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het gezinsleven beschermt, heeft geschonden.

De Raad kan dit argument niet volgen. De Raad herinnert er aan dat verzoeker een beschermingsverzoek heeft ingediend. In het kader van zulk beschermingsverzoek moet enkel worden nagegaan of verzoeker moet beschermd worden tegen mogelijke vervolging of tegen een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijn land van herkomst. De bestreden beslissing heeft op zich niet tot gevolg dat verzoeker feitelijk van zijn vader zal worden gescheiden. Er is immers geen verwijderingsmaatregel aan verbonden en evenmin wordt hier een uitspraak gedaan over een aanvraag tot gezinshereniging. De bestreden beslissing bemoeilijkt of verhindert het gezinsleven van verzoeker dan ook niet. Bovendien kan de Raad in het kader van het beroep van verzoeker enkel nagaan of hij voldoet aan de voorwaarden voor de verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus in het kader van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De schending van artikel 8 van het EVRM is hier dan ook niet op zijn plaats. Het attest van gezinssamenstelling kan om deze reden dan ook niet anders doen besluiten.

11. In het verzoekschrift wordt gesteld dat het beginsel van eenheid van het gezin wordt geschonden door de bestreden beslissing.

De Raad benadrukt dat elk beschermingsverzoek individueel wordt onderzocht. Dit wil zeggen dat rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van een beslissing over het beschermingsverzoek.

Dat verzoeker een gezinslid is van een persoon die internationale bescherming geniet, in dit geval zijn vader, heeft op zich geen gevolgen voor zijn beschermingsverzoek en geeft hem niet automatisch recht op internationale bescherming. Er is geen enkele dwingende rechtsnorm die de Belgische staat oplegt om internationale bescherming toe te kennen aan iemand, enkel en alleen omdat hij deel uitmaakt van het gezin van een persoon aan wie internationale bescherming werd toegekend. Ook het Hof van Justitie heeft dit zo bevestigd in zijn rechtspraak (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16). De rechtspraak van de Raad die in het verzoekschrift wordt aangehaald, wijzigt deze vaststelling niet. Nogmaals, het doel van een beschermingsverzoek en van deze procedure is niet om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te eerbiedigen, maar wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijn land van herkomst. Verzoeker kan, indien hij gezinshereniging met zijn vader wenst, gebruik maken van de verblijfsprocedures die daarvoor specifiek bedoeld zijn. De Vreemdelingenwet voorziet mogelijkheden om een verblijfsrecht van meer dan drie maanden te verkrijgen op basis van zijn gezinssituatie. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker hiervan nog geen gebruik heeft gemaakt.

12. In het verzoekschrift wordt gesteld dat het beginsel van het belang van het kind werd geschonden.

De Raad wijst erop dat, in het kader van een beschermingsverzoek, de afweging van het belang van het kind enkel moet worden beoordeeld binnen de voorwaarden gesteld in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit werd ook bevestigd door de Raad van State (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Zoals reeds gezegd, omdat verzoeker minderjarig is, werden tijdens zijn gehoor bij het CGVS bijzondere procedurele noden aangenomen en steunmaatregelen verleend. Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en zijn beschermingsverzoek rekening werd gehouden met zijn jeugdige leeftijd en maturiteit. In het verzoekschrift wordt niet concreet toegelicht op welk wijze de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoeker. Er wordt dan ook niet aangetoond dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er blijkt niet dat de commissaris-generaal door in dit geval te oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch bij terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, het hoger belang van het kind heeft miskend of geschaad.

13. In het verzoekschrift wordt gesteld dat de commissaris-generaal zijn beslissing niet op zorgvuldige wijze heeft genomen. De Raad kan zich niet akkoord verklaren met dit argument.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal heeft gekeken naar alle gegevens van het administratief dossier, naar algemeen bekende gegevens over Irak en naar alle andere nuttige stukken.

14. De Raad heeft het beroep van verzoeker in zijn geheel en ten gronde kunnen onderzoeken. Er is geen reden om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen en argumenten kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook niet leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

15. De Raad besluit dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en ook niet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES